

Finnish
The Exposition of the Seven Church Ages
Chapter 1: The Revelation of Jesus Christ
CAB-01

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Esitys seitsemästä seurakuntajaksosta

Luku 1: Jeesuksen Kristuksen ilmestys

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

ESIPUHE

Vaikka käsittelemmekin tässä kirjassa myöskin pääoppeja, kuten Jumaluutta, kastetta jne., on kuitenkin pääaiheenamme tutkia Ilmestyskirjan kolmea ensimmäistä lukua samoin kuin seitsemää seurakuntajaksoa. Tämä on välttämätöntä Ilmestyskirjan muiden lukujen ymmärtämiseksi, sillä seurakuntajaksoista lähtevät sinetit, sineteistä pasuunat ja pasuunoista vihan maljat. Toinen luo valoa toisellensa. Sen jälkeen kun seurakuntajaksot ovat tulleet paljastetuiksi meille jumalaisen ilmestyksen kautta, seuraa nyt selvyys selvyyden jälkeen, kunnes koko ilmestys avautuu meidän ihmettelevien silmiemme eteen ja tulemme puhdistetuiksi ja Hengen kautta valmistetuiksi Herramme ja Lunastajamme, TOTISEN JUMALALLE, JEESUKSEN KRISTUKSEN kunniakasta ilmestymistä varten!

Esitys tapahtuu ensimmäisessä persoonassa, sillä se on sanoma sydämeltäni ihmisten sydämelle.

Erityistä vaivaa on nähty kirjoittaa isolla alkukirjaimella kaikki nimet ja tittelit, substantiivit ja pronominit jne., jotka liittyvät Jumaluuteen, ja myös sanat kuten Raamattu, Kirjoitukset, ja Sana, koska pidämme tätä ainoana oikeana tapana puhua Jumalan majesteettisuudesta ja persoonasta ja Hänen pyhästä Sanastansa.

Rukoilen Jumalan siunausta jokaiselle lukijalle. Voikoon jokainen aivan erikoisella tavalla tulla osalliseksi Pyhän Hengen valaisusta.

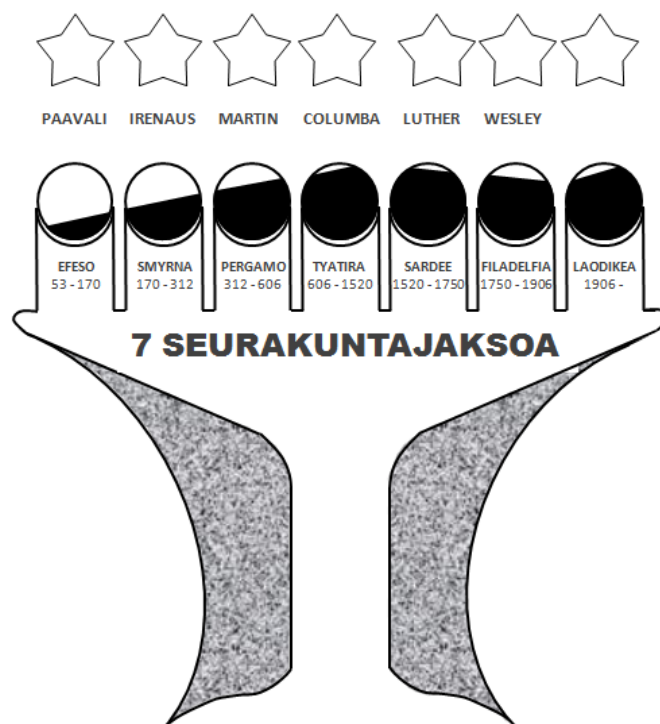
William Marrion Branham

SISÄLLYSLUETTELO

Jeesuksen Kristuksen ilmestys	Luku 1
Patmosnäky	Luku 2
Efeson seurakuntajakso	Luku 3
Smyrnan seurakuntajakso	Luku 4
Pergamon seurakuntajakso	Luku 5
Tyatiran seurakuntajakso	Luku 6
Sardeen seurakuntajakso	Luku 7
Filadelfian seurakuntajakso	Luku 8
Laodikean seurakuntajakso	Luku 9
Seurakuntajaksojen yhteenveto	Luku 10

ESITYS SEITSEMÄSTÄ SEURAKUNTAJAKSOSTA

Yksityiskohtainen esitys seitsemästä seurakuntajaksosta ja monista merkittävistä opeista, jotka esiintyvät Ilmestyskirjan luvuissa yhdestä kolmeen.

Luku 1: Jeesuksen Kristuksen ilmestys

Johanneksen ilmestys, 1 luku:

- 1. Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoillensa, mitä pian tapahtuman pitää; ja sen hän lähettämänsä enkelin kautta antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle,*
- 2. joka tässä todistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän on nähnyt.*
- 3. Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä!*
- 4. Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä,*
- 5. ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellänsä*
- 6. ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti! Amen.*
- 7. Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen.*
- 8. "Minä olen A ja O", sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias.*
- 9. Minä, Johannes, teidän veljenne, joka teidän kanssanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyyteen Jeesuksessa, minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden saarella, jonka nimi on Patmos.*
- 10. Minä olin hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikäänkuin pasunan äänen,*
- 11. joka sanoi: "Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan".*
- 12. Ja minä käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa,*
- 13. ja lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen viittaaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn.*
- 14. Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen villa, niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki;*
- 15. hänen jalkansa olivat ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken kaltaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljojen vetten pauhina.*

16. Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa.

17. Ja kun minä hänet näin, kaaduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen,

18. ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.

19. Kirjoita siis, mitä olet nähnyt ja mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva.

20. Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat niiden seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa."

JOHDANTO ENSIMMÄISEN LUKUUN

Ilm. 1:1-3: "Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoillensa, mitä pian tapahtuman pitää; ja sen hän lähettämänsä enkelin kautta antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle, joka tässä todistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän on nähnyt. Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä!"

Tämän kirjan kirjoittaja (ei tekijä) on Johannes. Historijoitsijat ovat yhtä mieltä siitä, että hän eli elämänsä loppuosan Efesossa, vaikka hän tätä kirjaa kirjoittaessaan olikin Patmoksen saarella. Kysymyksessä ei ole Johanneksen elämäkerta, vaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen tulevana seurakuntajaksoina. Jakeessa kolme sitä kutsutaan profetiaksi, ja sitä se itseasiassa onkin.

Tätä kirjaa kutsutaan tavallisesti Johanneksen ilmestykseksi. Se ei kuitenkaan ole oikein. Se on Jeesuksen Kristuksen ilmestys, joka Johanneksen kautta annettiin *kaikkien* aikojen kristityille. Se on ainoa kirja koko Raamatussa, jonka Jeesus itse on kirjoittanut ilmestymällä henkilökohtaisesti kirjoittajalle.

Se on Raamatun viimeinen kirja, ja kuitenkin se kertoo evankeliumin leviämisen alusta loppuun.

"Ilmestystä" vastaava kreikankielinen sana on "apocalypse" ja se merkitsee "paljastamista". Tämä paljastaminen tulee parhaiten esille sellaisessa esimerkissä, jossa kuvanveistäjä paljastaa valmiiksi tekemänsä patsaan katsojien katseltavaksi. Siinä tapahtuu peitteen poisottaminen ja sen paljastaminen, mikä aikaisemmin oli kätkeytyä. Paljastaminen ei ole vain ilmestys Jeesuksen Kristuksen persoonasta, VAAN MYÖSKIN ILMESTY HÄNEN TULEVISTA TEOISTANSA SEURAAVIEN SEITSEMÄN SEURAKUNTAJAKSON AIKANA.

Hengen antaman ilmestyksen tärkeyttä todellisella uskovalle ei voida koskaan korostaa liikaa. Ilmestys merkitsee sinulle ehkä enemmän kuin ymmärtääksään. En puhu nyt tästä Ilmestyskirjasta ja teistä, vaan KAIKESTA ilmestyksestä, joka on suunnattoman tärkeä seurakunnalle. Muistatko kysymyksen, jonka Jeesus esitti opetuslapsilleen (Matt.16): "'Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?' Niin he sanoivat: 'Muutamat Johannes Kastajan, toiset Eliaan, toiset taas Jeremiaan tahi jonkun muun profeetoista'. Hän sanoi heille: 'Kenenkä te sanotte minun olevan?' Simon Pietari vastasi ja sanoi: 'Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika'.

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita.'" Katolilaiset sanovat, että seurakunta on rakennettu Pietarin varaan. Se on todella inhimillistä. Kuinka Jumala voisi rakentaa seurakuntansa ihmisen varaan, joka oli niin horjuva, että hän kielsi Herran Jeesuksen ja kirosi niin tehdessään? Jumala ei voi koskaan rakentaa seurakuntaansa kenenkään synnissä syntyneen ihmisen varaan. Eikä sillä paikalla ollut jotakin kalliota, ikäänkuin Jumala olisi pyhittänyt maan tuolla kohtaa. Eikä se ole niinkään kuten protestantit sanovat, että Jeesus tarkoitti itseään ja että seurakunta on rakennettu Jeesuksen varaan. Se on ILMESTYS. Lue tuo kohta niinkuin se on kirjoitettu: "Ei liha eikä veri ole sitä sinulle ILMOITTANUT, VAAN MINUN ISÄNI, JOKA ON TAIVAISIA... JA TÄLLE KALLIOLLE (ILMESTYKSELLE) MINÄ RAKENNAN SEURAKUNTANI." Seurakunta ON RAKENNETTU ilmestykselle: "Näin sanoo Herra!"

Kuinka Aabel osasi uhrata oikean uhrin Jumalalle? Uskon kautta hän sai ilmestyksen verestä. Kain ei saanut sellaista ilmestystä (vaikka hänellä oli käsky) ja siksi hän ei voinut uhrata oikeaa uhria. Jumalalta tullut ilmestys teki eron näiden kahden välille ja antoi Aabelille iankaikkisen elämän. Sinä saatat hyväksyä sen, mitä joku saarnaaja sanoo tai mitä joku raamattukoulu opettaa ja vaikka se opetettaisiin sinulle kuinka taitavasti tahansa, et voi saada iankaikkista elämää, ennenkuin Jumala paljastaa sinulle, että Jeesus on Kristus ja että veri puhdistaa sinut ja että Jumala on sinun Vapahtajasi.

Sanoin jo aikaisemmin, että tämä Ilmestyskirja on Jeesuksen ilmestys ja kirja siitä, mitä Hän tekee seurakunnassa noiden seitsemän seurakuntajakson aikana. Se on ilmestys, koska opetuslapsetkaan eivät tunteneet näitä totuuksia. Sitä ei oltu aikaisemmin paljastettu heille. Muistatko, että he tulivat (Ap.t.1:6) Jeesuksen luo ja kysyivät Häneltä: "Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?" Ja Hän sanoi: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä." Nämä miehet ajattelivat vieläkin, että Jeesus perustaisi maallisen valtakunnan. Mutta valtakunta, jonka Hän oli rakentava, oli hengellinen. Eikä Hän voinut sanoa omasta asemastaan siinä mitään, sillä Isä ei ollut paljastanut sitä vielä Hänelle. Mutta nyt, kuolemansa ja ylösnousemisensa jälkeen, tänä erikoisena aikana, jolloin Hän palvelee välimiehenä, voi Hän tässä omassa ilmestymisessään Johannekselle paljastaa sen, mitä Hänen kirkkautensa ja läsnäolonsa seurakunnassa merkitsisi ja tulisi saamaan aikaan.

Tässä ilmestyksessä Hän kertoo, mikä tulon olemaan perkeleen loppu. Hän kertoo, että perkele heitetään tulijärveen. Hän paljastaa niiden jumalattomien lopun, jotka seuraavat saatanaa. Tätä kaikkea saatana vihaa.

Oletteko koskaan huomanneet, kuinka saatana vihaa kahta Raamatun kirjaa enemmän kuin muita? Hän hyökkää aina liberaaliteologioiden ja valhetieteilijöiden kautta ensimmäistä Mooseksen kirjaa ja Ilmestyskirjaa vastaan. Näistä molemmista kirjoista löydämme saatanan alkuperän, hänen kauheat tiensä ja hänen tuhonsa. Siksi hän hyökkää niitä vastaan. Hän vihaa paljastetuksi tulemista, ja noissa kirjoissa hänet paljastetaan juuri siksi, mitä hän onkin. Jeesus sanoi saatana: "Hänellä ei ole mitään osuutta minuun eikä minulla ole mitään osuutta häneen." Saatana haluaisi osoittaa tuon asian toisenlaiseksi, mutta hän ei voi, ja niinpä hän tekee kaiken voitavansa hävittääkseen luottamuksen Sanaan. Mutta kun seurakunta ei usko saatanaa, vaan uskoo Hengen ilmoitukseen Jumalan Sanasta, eivät helvetin portit voi sitä voittaa.

Tässä yhteydessä haluaisin mainita jotakin omasta palvelutehtävästäni. Te kaikki tiedätte, että tämä lahja elämässäni on yliluonnollinen. Se on lahja, jonka kautta Pyhä Henki ilmaisee minulle sairauksia, ihmisten sydämen ajatuksia ja muita salattuja asioita, jotka vain Jumala voi tietää ja ilmaista minulle. Toivoisin, että voisitte olla vierelläni ja nähdä ihmisten kasvot, kun

saatana tietää, että hänet tullaan paljastamaan. En puhu nyt ihmisistä, vaan saatana, joka on saanut otteen heidän elämästään synnin, välinpitämättömyyden ja sairauden kautta. Teidän pitäisi nähdä heidän kasvonsa. Saatana tietää, että hänet tullaan paljastamaan ja ihmisten ulkomuodossa tapahtuu eriskummallisia muutoksia. Saatana pelkää. Hän tietää, että Jumalan Henki tulee juuri paljastamaan hänen tekonsa ihmisille. Siksi hän vihaa näitä kokouksia niin kovasti. Saatana vihaa sitä, että nimet mainitaan ja sairaudet paljastetaan. Mitä tämä sitten on? Se ei ole ajatusten lukemista, ei telepatiaa eikä noituutta, vaan kyseessä on Pyhän Hengen antama ilmestys. Tämä on ainoa tapa, jolla minä voin tietää sen. Tietysti ihmisymmärrys selittää sen miksi muuksi tahansa, mutta ei Pyhän Hengen työksi.

Sallikaa minun osoittaa teille toinen syy, miksi saatana vihaa tätä kirjaa Jeesuksen Kristuksen ilmestyksestä seurakunnassa. Hän tietää, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti ja ettei Hän muutu. Saatana tietää sen paljon paremmin kuin 90 % teologeista. Hän tietää, että koska Jumala on olemukseltaan muuttumaton, niin Hän on muuttumaton myöskin toimintatavoissaan. Saatana tietää varmasti, että alkuseurakunta helluntaina Jumalan voimalla täytettynä (Mark. 16 toteutuneena) on se **TODELLINEN SEURAKUNTA**, jonka Jeesus esittää omakseen. Kaikki muu on väärää! Sen täytyy olla!

Muistakaa tämä. Kristus **TODELLISESSA SEURAKUNNASSA** on jatkoa apostolien teoille. Mutta Ilmestyskirja osoittaa meille, kuinka antikristuksen henki on tuleva seurakuntaan, turmeleva sen tekemällä sen haaleaksi (penseäksi), muodolliseksi ja voimattomaksi. Se tuo ilmi saatanan paljastamalla hänen tekonsa (hän yrittää tuhota Jumalan kansan ja luottamuksen Jumalan Sanaan) aina siihen asti, kunnes hänet heitetään tulijärveen. Hän taistelee tätä vastaan; hän ei voi sietää sitä. Hän tietää, että jos ihmiset saavat **TODELLISEN ILMESTYKSEN TODELLISESTA SEURAKUNNASTA** ja siitä, mitä se on ja mitä se edustaa ja että **SE VOI TEHDÄ SUUREMPIA TEKOJA** (Joh. 14-12), tulee se olemaan voittamaton armeija. Jos he saavat todellisen ilmestyksen kristillisessä seurakunnassa vaikuttavista kahdesta hengestä ja Jumalan Hengen avulla erottavat ja vastustavat antikristuksen henkeä, tulee saatana olemaan voimaton seurakunnan edessä. Hänen suunnitelmansa raukeavat tyhjiin, niinkuin silloin kun Kristus vastusti hänen jokaista yritystään saada Hänet valtaansa erämaassa. Niin, saatana vihaa ilmestystä, mutta me rakastamme sitä. Kun meillä on elämässämme todellinen ilmestys, eivät helvetin portit voi meitä voittaa, vaan me voitamme ne.

Kuten muistatte, mainitsin tämän sanoman alussa, että Kirja, jota tutkimme, on todellisuudessa Jeesuksen itsensä ilmestys seurakunnassa ja Hänen tekonsa tulevina aikakausina. Mainitsin myös, että tarvitsemme Pyhän Hengen antamaan meille ilmestyksen, tai muuten jäämme siitä osattomiksi. Kun yhdistämme nämä kaksi asiaa, huomaatte, ettei tämä Kirja voi tulla todelliseksi pelkän tavallisen tutkimisen ja ajattelun avulla, vaan siihen tarvitaan Pyhän Hengen toimintaa. Lisäksi se merkitsee sitä, että tämä Kirja ei voi tulla paljastetuksi kenellekään muulle, kuin erityiselle ihmisryhmälle. Tarvitaan henkilö, jolla on profeetallista näkökykyä ja kyky kuulla Jumalan ääntä. Tarvitaan yliluonnollista opetusta eikä pelkästään henkilöä, joka vertaa jaetta toiseen, vaikka sekin on hyvä. Salaisuuden selvittämiseen tarvitaan Pyhän Hengen opetusta tai se ei koskaan selviä. Kuinka paljon tarvitsemme sitä, että kuulemme Jumalan äänen, avaamme Hänelle sydämemme ja alistumme Pyhän Hengen johtoon voidaksemme kuulla ja oppia.

Kuten jo sanoin, on tämä (ilmestys) Kirjoitusten päätös ja se on sijoitettu täsmälleen oikeaan paikkaan Kirjoitusten kanoonisessa järjestyksessä; loppuun. Nyt tiedätte, miksi on kirjoitettu, että jokainen, joka lukee tai vain kuulee sen, on siunattu. Jumalan ilmestys on se, mikä antaa teille vallan saatanan yli. Ja tevoitte myöskin nähdä, miksi jokainen, joka panee siihen jotakin lisää tai ottaa pois siitä jotakin, on oleva kirottu. Niin täytyy olla, sillä kuka voi lisätä tai ottaa pois jotakin Jumalan täydellisestä ilmestyksestä ja sitten voittaa saatanan? Tämä on

yksinkertaista, sillä ei ole mitään niin voittavaa voimaa, kuin Sanan ilmestys. Huomatkaa, että jakeessa kolme sanotaan autuaaksi niitä, jotka ottavat vaarin tästä kirjasta. Oletan, että tämä viittaa siihen vanhatestamentilliseen tapaan, kun papit lukivat Sanaa kansalle aamulla. Useat heistä eivät osanneet lukea, joten pappien oli luettava heille. Niin kauan kuin se oli Sanaa, oli siunaus siellä ja oli samantekevää kuultiinko sitä vai luettiin.

"Aika on lähellä!" Aikaisemmin se ei ollut. Viisaudessaan ja suunnitelmansa mukaisesti Jumala ei antanut tätä valtavaa ilmestystä aikaisemmin, vaikka Hän itse tiesi sen täysin. Tästä opimme välittömästi periaatteen: *Jumalan ilmestys jokaiselle aikakaudelle voi tulla vain tuona määrättyinä aikakautena ja määrättyyn aikaan.* Katso Israelin historiaa. Jumalan ilmestys Moosekselle tuli tiettyyn historian aikaan, sillä tähän aikaan ihmiset huusivat Jumalan puoleen. Jeesus itse tuli, kun aika oli täynnä ja Hän on täydellinen jumaluuden ilmestys. Ja tänä aikana (Laodikean) Jumalan ilmestys tulee sille määrättyyn aikaan. Se ei tule liian varhain, eikä se myöhästy. Ajattele tätä ja ota siitä vaarin, sillä me elämme tänään lopun ajassa.

TERVEHDYS

Ilm. 1:4-6: "Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä, ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti! Amen."

Vähä-Aasia on kooltaan pieni, suunnilleen Indianan osavaltion kokoinen. Nuo seitsemän seurakuntaa on poimittu kaikkien muiden joukosta niiden piirteiden vuoksi, jotka tulisivat ilmenemään myöhemminäkin vuosisatoina.

Seitsemän henkeä valtaistuimen edessä on henki, joka oli kussakin seitsemässä sanansaattajassa antaen heille heidän palvelutehtävänsä tuolle määrätylle ajalle, jossa kukin heistä eli.

Kaikki nämä ilmaukset: 'Hän, joka on' ja 'Hän, joka oli' ja 'tuleva on' ja 'uskollinen todistaja' ja 'kuolleitten esikoinen' ja 'maan kuningasten hallitsija' ja 'A ja O' ja 'Kaikkivaltias' ovat YHDEN JA SAMAN PERSOONAN, Jeesuksen Kristuksen nimiä ja kuvauksia, Hänen, joka päästi meidät synneistämme verellensä.

Jumalan Henki Johanneksessa ilmaisee täten ja osoittaa korkeimman auktoriteetin, Jeesuksen Kristuksen jumaluuden ja paljastaa jumaluuden YHTENÄ JUMALANA. Nykyaika on erehtynyt suuresti, kun sanotaan, että YHDEN Jumalan sijasta on kolme. Tämä ilmestys, sellaisena kuin Jeesus itse antoi sen Johannekselle, korjaa tuon erehdyksen. Ei ole kolmea Jumalaa, vaan YKSI JUMALA, joka ilmaisee itsensä kolmella eri tavalla. On YKSI Jumala, *jolla on kolme arvonimeä*, Isä, Poika ja Pyhä Henki. Alkuseurakunnalla oli tämä valtava ilmoitus ja se täytyy saada palautetuksi takaisin tänä viimeisenä päivänä samoin kuin vesikaste oikeassa muodossaan.

Modernit teologit eivät ole yhtä mieltä kanssani. Eräs suuri kristillinen aikakauslehti kirjoitti: "Oppi kolminaisuudesta on Vanhan Testamentin varsinainen sydän ja ydin. Samoin se on Uuden Testamentin sydän ja ydin. Uusi Testamentti on täsmälleen Vanhan Testamentin tavoin sitä ajatusta vastaan, että on enemmän kuin yksi Jumala. Kuitenkin Uusi Testamentti opettaa yhtä selvästi, että Isä on Jumala ja Poika on Jumala ja että Pyhä Henki on Jumala ja että nämä kolme EIVÄT ole saman persoonan kolme ilmaisumuotoa, vaan kolme

persoonaa, jotka ovat todellisessa sukulaisuussuhteessa toisiinsa. Tämä on tuo suuri oppi kolmesta persoonasta, mutta yhdestä Jumalasta."

He toteavat edelleen: "Raamatun mukaan Jumala ei ole vain yksi persoona, vaan Hän on kolme persoonaa yhdessä Jumalassa. Se on kolminaisuuden suuri mysteeri."

Sitä se varmasti on. Kuinka voi kolme persoonaa olla yhdessä Jumalassa? Sitäpaitsi ettei sitä ole Raamatussa, osoittaa se myöskin järkevän ajattelukyvyn puuttumista. Kolme eri persoonaa, joskin olemukseltaan samanlaisia, merkitsee kolmea jumalaa, tai sitten kieli on menettänyt merkityksensä.

Kuuntelepa vielä uudelleen nämä sanat: "Minä olen A ja O, alku ja loppu, sanoo Herra, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias." Tässä on jumaluus eikä vain profeetta. Tässä on Jumala, eikä kolmen jumalan ilmestys, vaan YHDEN Jumalan, Kaikkivaltiaan.

Seurakunnan alkuaikana ei uskottu kolmeen jumalaan. Apostolien joukosta ei sellaista uskoa voi löytää. Tämä teoria tuli seurakuntaan apostolisen ajan jälkeen ja Nikean kirkolliskokouksessa siitä tuli pääopinkappale. Oppi jumaluudesta aiheutti kahtiajakautumisen Nikeassa ja tuosta jakautumasta syntyi kaksi äärimmäisyyttä. Toinen meni itseasiassa monijumalaisuuteen, uskoen kolmeen jumalaan ja toinen meni unitarismiin. Tämän kehittyminen kesti luonnollisesti jonkin aikaa, ja tällaisena se on tänäänkin keskuudessamme. Mutta Hengen antama ilmestys seurakunnille Johanneksen kautta oli: "Minä olen Herra Jeesus Kristus, ja minä olen kaikki kaikissa. Ei ole muuta jumalaa." Ja Hän pani sinettinsä tähän ilmestykseen.

Huomatkaa seuraava: Kuka oli Jeesuksen isä? Matt.1:18 sanoo: "Hänen huomattiin olevan raskaana Pyhästä Hengestä." Mutta Jeesus itse sanoo, että Jumala oli Hänen Isänsä. Jumala Isä ja Jumala Pyhä Henki, kuten nämä käsitteet usein ilmaistaan, Isä ja Pyhä Henki ovat yksi. Todellakin he ovat yksi, muuten Jeesuksella olisi kaksi isää. Mutta huomatkaa, että Jeesus sanoi: "Minä ja Isä olemme yhtä" [engl. käännöksen mukaan "olemme yksi"] *ei* kaksi. Kaikki tämä merkitsee, että on YKSI Jumala.

Koska tämä historiallisesti ja Raamatun mukaan on totta, niin ihmiset ihmettelevät, mistä kolminaisuus on saatu. Siitä tuli perustavaa laatua oleva opinkappale Nikean kirkolliskokouksessa v. 325 j.Kr. Kolminaisuus on ehdottomasti epäraamatullinen sana, ja se pohjautuu Rooman moniin jumaliin. Roomalaisilla oli monia jumalia, joita he rukoilivat. He rukoilivat myös esi-isiään välimiehinään. Siitä oli vain askel uusien nimien antamiseen vanhoille jumalille. Jotta kaikki olisi enemmän Raamatun mukaista, otettiin Jupiterin, Venuksen, Marsin jne. tilalle Paavali, Pietari, Fatima, Kristopher jne. jne. He eivät voineet saada pakanauskontoaan toimimaan vain yhdellä jumalalla, joten he jakoivat Hänet kolmeksi ja tekivät pyhimyksistä välimiehiä, niinkuin aikaisemmin esi-isistensä.

Tuosta lähtien ihmiset eivät ole ymmärtäneet, että on vain yksi Jumala, joka ilmaisee itsensä kolmella eri tavalla. He tietävät, että Kirjoitusten mukaan on yksi Jumala, mutta he yrittävät tehdä teoriaa, että Jumala on kuin rypäleterttu; kolme persoonaa, jotka kukin ovat samalla tavalla osallisia jumaluudesta. Kuitenkin Ilmestyskirjassa selvästi sanotaan, että Jeesus on 'Hän, joka on', 'Hän, joka oli' ja 'Hän joka tuleva on'. Hän on 'A ja O', mikä merkitsee, että Hän on 'A:sta O:hön' eli KAIKKI KAIKISSA. Hän on kaikki - Kaikkivaltias. Hän on Saaronin Ruusu, Laakson Lilja, Kirkas Aamutähti, Vanhurskauden Vesa, Isä, Poika ja Pyhä Henki. Hän on Jumala, kaikkivaltias Jumala. YKSI JUMALA.

1. Tim.3:16 sanotaan: "Ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän, joka on ilmestynyt lihassa, vanhurskautunut Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen." Näin Raamattu sanoo. Tässä ei

sanota sanaakaan ensimmäisestä, toisesta tai kolmannelta persoonasta. Siinä sanotaan, että 'Jumala on ilmestynyt lihassa'. Yksi Jumala. Tämä YKSI JUMALA on ilmestynyt lihassa, - ja sen pitäisi tehdä asia selväksi. Jumala tuli ihmishahmoon. Se ei kuitenkaan tee Hänestä TOISTA JUMALAA. HÄN OLI JUMALA - SAMA JUMALA. Tämän asian ymmärtämiseen tarvittiin ilmestys silloin, ja sitä ilmestystä tarvitaan nytkin. YKSI JUMALA.

Menkäämme takaisin Raamattuun ja katsokaamme mitä Hän oli alussa sen ilmestyksen mukaan, jonka Hän antoi itsestään. Suuri Jehova ilmestyi Israelille tulipatsaassa. Liitonkelinä Hän asui tuossa tulipatsaassa ja johti päivittäin Israelia. Temppelissä Hän ilmaisi suurella pilvellä tulonsa. Sitten tuli päivä, jolloin Hän ilmaisi itsensä neitseestä syntyneessä ruumiissa, joka oli Hänelle valmistettu. Jumala, joka asui Israelin teltojen yläpuolella, otti nyt asumukseen liharuumiin ja oli ihmisenä ihmisten keskellä. Mutta Hän oli SAMA JUMALA!

Raamattu opettaa, että JUMALA OLI KRISTUKSESSA (2. Kor. 9:15), RUUMIS oli Jeesus. "Hänessä asui jumaluuden koko täyteys RUUMIILISESTI (Kol. 2:9). Mikään ei ole selvempää kuin tämä. Salaisuus - kyllä! Mutta totuus - se ei voi olla yksinkertaisempi. Niinpä koska Hän ei silloin ollut kolme persoonaa, ei Hän voi sitä olla nytkään. YKSI JUMALA; ja tämä sama Jumala tuli lihaksi.

Jeesus sanoi: "Minä olen lähtenyt Isästä... ja menen Isän tykö." (Joh.16:28). Täsmälleen näin tapahtui. Hän jätti maailman kuolemansa, hautaamisensa, ylösnousemisensa ja taivaaseenastumisensa kautta. Sitten Paavali tapasi Hänet Damaskon tiellä, ja Hän puhui Paavalille ja sanoi: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?" Paavali sanoi: "Kuka olet, Herra?" Hän sanoi: "Minä olen Jeesus." Hän oli tulipatsas, sokaiseva valo. Hän oli palannut takaisin täsmälleen niinkuin Hän oli sanonut - takaisin samaan hahmoon, joka Hän oli ennenkuin Hän asui ihmisruumiissa. Juuri tällaisena Johanneskin asian näki. "Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on Hänet ilmoittanut." (Joh. 1:18) Huomaa, missä Johannes sanoo Jeesuksen olevan! Hän on Isän helmassa.

Luukkaan evankeliumissa (2:11) sanotaan: "Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa." Hän syntyi Kristuksena ja kahdeksantena päivänä hänet ympärileikattiin ja hänelle annettiin nimi Jeesus, niinkuin enkeli oli käskennyt. Minä synnyin Branhamina ja minulle annettiin William -nimi. Hän oli KRISTUS, mutta täällä ihmisten keskuudessa Hänelle annettiin nimi. Ulkonaista olemusta, jonka ihmiset voivat nähdä, kutsuttiin Jeesukseksi. Hän oli kirkkauden Herra, Kaikkivaltias, lihassa ilmestynyt. Hän on Jumala, Isä, Poika ja Pyhä Henki. Hän on sitä kaikkea.

Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat vain arvonimiä. Ne eivät ole nimiä. Siksi me kastamme Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen, sillä se on nimi eikä arvonimi. Se on noiden kolmen arvonimen nimi. Aivan kuten vastasyntyneelle lapselle, joka on poika, annetaan nimi. "Lapsi" merkitsee sitä, mitä se on. Poika on arvonimi ja siksi annamme pojalle nimen John Henry Brown. Ette kasta "Jeesuksen nimeen", koska maailmassa on tuhansia Jeesus -nimisiä ja on ollut jo ennen Jeesuksen, meidän Vapahtajamme syntymää. Mutta on vain yksi, joka syntyi Kristuksena, "Herra Jeesus Kristus".

Ihmiset sanovat Jeesuksen olevan Jumalan iankaikkinen Poika. Eikö tämä ole ristiriitaista? Kuka on milloinkaan kuullut, että *Poika* on ikuinen? Pojilla on alku, mutta sillä, mikä on iankaikkista, ei ole koskaan ollut alkua. Hän on iankaikkinen Jumala (Jehova), joka ilmestyi lihassa.

Johanneksen evankeliumissa sanotaan: "Alussa oli Sana ja Sana oli Jumalan tykönä ja Sana oli Jumala. Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme." Hän oli Isän iankaikkisen Sanan totinen ja uskollinen Todistaja. Hän oli profeetta ja saattoi sanoa sen, mitä Isä Hänen käski sanoa. Hän sanoi: "Minun Isäni on minussa."

Jumalalla on monta arvonimeä: 'Meidän vanhurskaudemme' ja 'aina läsnäoleva' ja 'Isä' ja 'Poika' ja 'Pyhä Henki', mutta Hänellä on vain yksi inhimillinen nimi, ja se nimi on Jeesus.

Älkää antako sen, että Hänellä on kolme erilaista virkaa, tai että Hän ilmaisee itsensä kolmella eri tavalla, hämmentää mieliänne. Maan päällä Hän oli profeetta; taivaassa Hän on ylimmäinen pappi ja tullessaan takaisin maan päälle Hän on oleva 'Kuningasten Kuningas'. 'Hän joka oli' - siinä on Jeesus, profeetta. 'Hän joka on' - siinä on ylimmäinen pappi, joka rukoilee puolestamme - Hän, joka voi sääliä meidän heikkouksiamme. 'Joka tuleva on' - siinä on Jeesus, tuleva Kuningas. Maan päällä Hän oli Sana - profeetta. Mooses sanoi Hänestä: "Herra, teidän Jumalanne on herättävä profeetan, minun kaltaiseni ja on tapahtuva, että jos he eivät kuule tuon profeetan sanoja, heidät leikataan erilleen kansasta."

Huomaa tämä Jeesuksesta. Maan päällä Hän oli profeetta, Karitsa ja Poika, mutta tämä ei tee Hänestä kolmea. Nämä kaikki ovat yhden persoonan, Jeesuksen tehtäviä, tai ilmestysmuotoja.

Kirjoituksissa on eräs kolminaisuuden kannattajien suosima kohta, joka heidän mielestään todistaa jumaluuteen kuuluvan enemmän kuin yhden todellisen Persoonan. Ilmestyskirjassa (5:6-8) sanotaan: "Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoj Karitsa, ikäänkuin teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan. Ja se tuli ja otti kirjan valtaistuimella-istuvan oikeasta kädestä. Ja kun se oli ottanut kirjan, niin ne neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankeivat Karitsan eteen, ja heillä oli kantele kullakin, ja heillä oli kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset." Nämä jakeet näyttäisivät todellakin todistavan heidän näkökantansa puolesta, 'jos ne otettaisiin erilleen yhteydestään. Huomaa, että sanoin: "Nämä yhteydestään erilleen otetut jakeet". Luen kuitenkin Ilm. 4:2-3 ja 9-11 "Ja kohta minä olin hengessä. Ja katso, taivaassa oli valtaistuin, ja valtaistuimella oli istuja. Ja istuja oli näöltänsä jaspis- ja sardionkiven kaltainen; ja valtaistuimen ympärillä oli taivaankaari, näöltänsä smaragdin kaltainen." "Ja niin usein kuin olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen hänelle, joka valtaistuimella istuu, joka elää aina ja iankaikkisesti, lankeavat ne kaksikymmentä neljä vanhinta hänen eteensä, joka valtaistuimella istuu, ja kumartaen rukoilevat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti, ja heittävät kruununsa valtaistuimen eteen sanoen: 'Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan, ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut.'" Lukiessasi tarkkaan jaetta kaksi, huomaa, että siinä puhutaan YHDESTÄ (ei kahdesta tai kolmesta, vaan YHDESTÄ) valtaistuimella istujasta. Jakeessa kolme sanotaan: "Ja ISTUJA (ei *istujat*) oli näöltänsä jaspis- ja sardionkiven kaltainen." Jakeessa yhdeksän sanotaan: "HÄNELLE (EI *heille*), joka valtaistuimella istuu, olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen. "Jakeessa kymmenen sanotaan: "Ne kaksikymmentäneljä lankeavat HÄNEN (ei *heidän*) eteensä, joka valtaistuimella istuu." Jakeessa yksitoista sanotaan, että he huusivat: "Sinä, meidän HERRAMME (ei *Herrat*), olet arvollinen". Ja vielä jakeessa yksitoista sanotaan, että tämä valtaistuimella ISTUJA oli 'Luoja'. Jeesus on sitä Joh. 1:3 mukaan ja Hän on Vanhan Testamentin Jehova - Jumala - Henki (1. Moos.1:1).

Mutta älkäämme pysähtykö vielä tähän. Lue Ilm. 3:21: "Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa." Lue myös Hebr. 12:2: "Silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle." Huomaa, että Jeesus, joka itse kirjoitti Ilmestyskirjan, sanoi, että Hän istuu Isänsä KANSSA valtaistuimella. Henki, joka oli Paavalissa (ja joka oli Kristuksen Henki), joka on myös profetian henki, jonka kautta Sana tulee, sanoi: "Hän istui Jumalan OIKEALLE puolelle." Mutta kun Johannes katsoi, näki hän vain YHDEN valtaistuimella. Vasta Ilm. 5:6-8 (joka aikajärjestyksessä seuraa Ilmestyskirjan kohtaa 4:2-3)

sanoo, että me näemme 'Karitsan' ottavan kirjan HÄNELTÄ, joka istuu valtaistuimella. Ilm. 4:2-3 ja 9-10. Mitä tämä on? Se on salaisuus 'YHDESTÄ JUMALASTA'. Hän (Jeesus) lähti Jumalasta, ilmoitettiin lihassa, kuoli ja nousi ylös ja palasi 'Isän helmaan'. Niinkuin Johannes sanoi: "Ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on Hänet ilmoittanut" (Joh. 1:18). Nyt oli tullut Jumalan (Messiaan) aika tulla esittämään vaatimus morsiamesta ja sen jälkeen aika ilmaista itsensä Israelin kansalle. Näin näemme Jumalan astuvan uudelleen esiin fyysisessä sukulaisuussuhteessa ihmiseen, Daavidin Poikana, Kuninkaitten Kuninkaana, Herrain Herrana ja pakanamorsiamen Ylkänä. Ei ole kysymys kahdesta jumalasta, vaan yksinkertaisesti YHDESTÄ JUMALASTA, joka ilmaisee omaa valtavaa kolmiosaista virkaansa ja arvonimiään.

Ihmiset tiesivät, että Hän oli profeetta. He tiesivät Messiaan merkin, joka saattoi tulla ilmi vain profeetan kautta. Johanneksen evankeliumissa (1:44-51) sanotaan: "Ja Filippus oli Beetsaidasta, Andreaan ja Pietarin kaupungista. Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: 'Me olemme löytäneet sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen, Joosefin pojan, Nasaretista'. Natanael sanoi hänelle: 'Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?' Filippus sanoi hänelle: 'Tule ja katso'. Jeesus näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä: 'Katso, oikea israelilainen, jossa, ei vilppiä ole!' Natanael sanoi hänelle: 'Mistä minut tunnet?' Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Ennenkuin Filippus sinua kutsui, kun olit viikunapuun alla näin minä sinut'. Natanael vastasi ja sanoi hänelle: 'Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas'. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Sentähden, että minä sanoin sinulle: "minä näin sinut viikunapuun alla", sinä uskot. Sinä saat nähdä suurempia, kuin nämä ovat'. Ja hän sanoi hänelle: 'Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan päälle.'" Kyky erottaa ihmisten ajatukset sai Jumalan valitut ymmärtämään, että tässä oli Messias, Jumalan Voideltu Sana. "Sillä Jumalan Sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja se tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija." (Hebr. 4:12).

Kun nainen kaivolla kuuli Hänen erottavan hänen sydämensä ajatukset, kutsui hän Jeesusta profeetaksi sanoen, että Messiaan tuntomerkinä piti olla tuo suuri kyky. Joh. 4:7-26: "Niin tuli eräs Samarian nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: 'Anna minulle juoda'. Sillä hänen opetuslapsensa olivat lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan. Niin Samarian nainen sanoi hänelle: 'Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?' Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: "Anna minulle juoda", niin sinä pyytäisit häntä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.' Nainen sanoi hänelle: 'Herra, eipä sinulla ole ammennusastiaa, ja kaivo on syvä; mistä sinulla sitten on se elävä vesi? Et kai sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?' Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään'. Nainen sanoi hänelle: 'Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa'. Jeesus sanoi hänelle: 'Mene, kutsu miehesi ja tule tänne'. Nainen vastasi ja sanoi: 'Ei minulla ole miestä'. Jeesus sanoi hänelle: 'Oikein sinä sanoit: "Ei minulla ole miestä", sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi; siinä sanoit totuuden.' Nainen sanoi hänelle: 'Herra, minä näen, että sinä olet profeetta. Meidän isämme ovat kumartaen rukoilleet tällä vuorella; ja te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee kumartaen rukoilla.' Jeesus sanoi hänelle: 'Vaimo, usko minua! Tulee aika, jolloin ette rukoile Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa. Te kumarratte sitä, mitä ette tunne; me kumarramme sitä, minkä me tunnemme;. Sillä pelastus on juutalaisista. Mutta tulee aika ja on

jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.' Nainen sanoi hänelle: 'Minä tiedän, että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki'. Jeesus sanoi hänelle: 'Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi'."

Ilm.15:3 sanotaan: "Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan virttä ja Karitsan virttä, sanoen: 'Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas.'" Ymmärrätkö tämän? Karitsa, ylimmäinen pappi, joka toi verensä sovituksena syntiemme puolesta armoistuimelle on Herra Jumala Kaikkivaltias. Tämä on Hänen nykyinen tehtävänsä. Tätä Hän tekee nyt. Hänen verensä sovittaa syntimme. Mutta eräänä päivänä tuosta Karitsasta tulee Leijona Juudan sukukunnasta. Hän tulee esiin voimassa ja kunniassa ja on hallitseva arvovallassaan kuninkaana. Hän on tämän maan tuleva Kuningas. Tietenkään tämä ei tarkoita sitä, että Hän ei olisi nyt Kuningas, sillä Hän on meidän Kuninkaamme, pyhien Kuningas. Juuri nyt tämä on hengellinen kuningaskunta. Sillä ei ole mitään tekemistä tämän maailman järjestelmän kanssa, kuten mekään emme ole tästä maailmasta. Sentähden me myöskin toimimme eri lailla kuin tämä maailma. Meidän kansalaisuutemme on taivaassa. Me heijastamme uudestisyntymisemme maailman henkeä, maailman, jossa Jeesus on Kuninkaana. Sentähden naisemme eivät pukeudu miesten vaatteisiin tai leikkaa hiuksiansa tai käytä kaikkia noita kosmeettisia aineita ja muita sellaisia asioita, joista maailma niin kovin pitää. Sentähden miehemme eivät juo, polta eivätkä harjoita syntiä. Meidän valtamme on ylivaltaa synnistä ja se on voimassa sen voiman kautta, joka on Kristuksen Hengessä ja joka asuu meissä. Jokainen maan kuningaskunta tullaan repimään alas, mutta meidän tulee pysymään.

Nyt olemme puhuneet yhden todellisen Jumalan tehtävistä ja ilmestymismuodoista ja olemme tarkastelleet Hänen kunniaansa Kirjoitusten tutkimisessa. Mutta Häntä ei tulla tuntemaan älyllisesti, Hänet tunnetaan hengellisesti; hengellisen ilmestyksen kautta. Tämä sama YKSI, joka tunnettiin Jeesuksena lihan mukaan meni jälleen tulipatsaaseen. Mutta Hän lupasi, että Hän tulisi jälleen ja asuisi kansansa keskellä Hengen kautta. Ja helluntaipäivänä tämä tulipatsas tuli alas ja jakaantui tulisiksi kieliksi heidän jokaisen päälle. Mitä Jehova oli tekemässä? Hän jakoi itseänsä seurakunnassa, antaen kaikille noille miehille ja naisille osan itsestään. Hän jakoi itseänsä seurakuntansa keskellä juuri niinkuin Hän oli luvannut. Joh.14:16-23: "Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönnne. Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää minua näe, mutta te näette minut; koska minä elän, niin tekin saatte elää. Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä. Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa; mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle.' Juudas, ei se Iskariot, sanoi hänelle: 'Herra, mistä syystä sinä aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle?' Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.'" Hän sanoi, että Hän rukoilisi Isää, joka lähettäisi toisen Puolustajan, joka jo oli heidän KANSSAAN (opetuslasten) mutta ei HEISSÄ. Tämä oli Kristus. Sitten jakeessa 23 Hän sanoo puhuen itsestään ja Isästä: "ME tulemme." Se tarkoittaa: "Henki on tulossa; *Sama* Jumalan Henki, joka on ilmestynyt Isänä ja Poikana, ja tulee vielä ilmestymään monissa - YKSI JUMALA, joka on Henki.

Sentähden ei kukaan ihminen voi koskaan tulla sanomaan, että paavi, piispa tai pappi on pyhä mies. PYHÄ MIES on Kristus, Pyhä Henki meissä. Kuinka uskaltavat papillisessa arvoasteikossa olevat sanoa, ettei maallikoilla ole mitään sanottavaa? Jokaisella on jotakin sanottavaa. Jokaisella on jokin työ, jokaisella on jokin palvelustehtävä. Pyhä Henki tuli helluntaina ja jakaantui jokaisen päälle, että täytyisi se, mitä Kristus sanoi: "Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä." Joh.14:20. Suuri MINÄ OLEN, Kaikkivaltias Jumala, on tullut Henkenä täyttämään todellisen seurakuntansa. Hänellä on oikeus liikkua minne tahansa Hän haluaa ja kenen ylle Hän haluaa. Me emme tee ketään 'pyhiksi miehiksi' keskuudessamme, vaan Herran koko todellinen seurakunta on pyhä Pyhän Hengen läsnäolon tähden. Hän se on, Pyhä Henki, joka on pyhä; ei seurakunta itsessään.

Tämä on nyt ilmestys: Jeesus Kristus on Jumala. Vanhan Testamentin Jehova on Uuden Testamentin Jeesus. Vaikka kuinka kovin yrität, et voi todistaa, että on KOLME jumalaa. Mutta tarvitaan Pyhän Hengen ilmestys saamaan sinut ymmärtämään se totuus, että Hän on yksi. Tarvitaan ilmestys, jotta voidaan nähdä, että Vanhan Testamentin Jehova on Uuden Jeesus. Saatana soluttautui seurakuntaan ja sokaisi ihmiset tälle totuudelle. Ja kun heidät oli sokaistu sille, ei kestänyt kauan, kun Rooman kirkko lakkasi kastamasta Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen.

Myönnän, että tarvitaan Pyhän Hengen todellinen ilmestys, jotta voitaisiin nähdä totuus jumaluudesta näinä päivinä, kun elämme keskellä niin suurta Kirjoitusten vääristelyä. Mutta voittava seurakunta on rakennettu ilmestyksen varaan, niin että voimme odottaa Jumalan paljastavan totuutensa meille. Kuitenkaan ei todellisuudessa tarvita ilmestystä vesikasteesta. Se on Raamatussa aivan silmienne edessä. Olisiko mahdollista, että apostolit olisivat edes hetkeksi voineet tulla harhaanjohdetuiksi Herran suoranaisesta käskystä kastaa Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja tavata heidät tietoisesta tottelemattomuudesta. He tiesivät, mikä tämä nimi oli, eikä Kirjoituksissa ole yhtään kertaa, jossa he olisivat kastaneet jollakin muulla tavalla kuin Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen. Jo normaali järki ilmaisee sinulle, että apostolien teot ovat seurakunta toiminnassa. Ja jos he kastivat tuolla tavalla, niin se on se tapa, jolla tulee kastaa. Nyt jos ajattelet, että tämä on liian vahvaa, niin mitä sitten ajattelet tästä: Kenen tahansa, joka ei ole kastettu Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen, on tultava kastetuksi uudelleen.

Apt.19:1-6: "Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia. Ja hän sanoi heille: 'Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?' Niin he sanoivat hänelle: 'Emme ole edes kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan'. Ja hän sanoi: 'Millä kasteella te sitten olette kastetut?' He vastasivat: 'Johanneksen kasteella'. Niin Paavali sanoi: 'Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen'. Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat." Tässä se on. Nämä Efesossa olevat hyvät ihmiset olivat kuulleet tulevasta Messiaasta. Johannes oli saarnannut Hänestä. Heidät oli kastettu parannukseen synneistä;katsoen uskossa ETEENPÄIN Jeesukseen. Mutta nyt olikin aika katsoa TAAKSEPÄIN Jeesukseen, ja tulla kastetuiksi syntien ANTEEKSISAAMISEKSI. Oli aika vastaanottaa Pyhä Henki Kun heidät oli kastettu Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen, laski Paavali kätensä heidän päällensä ja Pyhä Henki tuli heidän yllensä.

Oi, nuo rakkaat ihmiset Efesossa olivat hienoa väkeä, ja jos jollakin oli oikeus tuntea olonsa varmaksi, niin heillä oli. Huomaa, miten pitkälle he olivat päässeet. He olivat kulkeneet koko tien ottaakseen vastaan tulevan Messiaan. He olivat valmiina Häntä varten. Mutta huomaatko, että siitä huolimatta he eivät tunteneet Häntä. Hän oli tullut ja mennyt. Heidän täytyi tulla

kastetuiksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen. Heidän täytyi tulla täytetyiksi Pyhällä Hengellä.

Jos sinut on kastettu Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen, on Jumala täyttävä sinut Hengellensä. Näin vakuuttaa Sana. Ap.t. 19:6, jonka luimme, oli Ap.t.2:38 täytyminen: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan". Katsokaahan, Paavali sanoi Pyhän Hengen vaikutuksesta täsmälleen sen, mitä Pietari sanoi Pyhän Hengen vaikutuksesta. Sitä mikä on sanottu, EI VOIDA muuttaa. Sen on oltava sama helluntaista aina siihen asti, kunnes viimeinen valittu on kastettu. Gal. 1:8: "Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu."

Nyt muutamat teistä Ykseyden Kannattajista [Oneness People] kastavat väärin. Te kastatte uudestisyntymiseksi, ikäänkuin veteen upottaminen pelastaisi teidät. Uudestisyntyminen ei tule veden kautta; se on Hengen työ. Mies, joka Pyhän Hengen vaikutuksesta antoi käskyn: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen" ei sanonut, että vesi uudestisynnyttäisi. Hän sanoi, että se oli vain todistus hyvästä omastatunnosta Jumalaa kohtaan. Tämä oli kaikki. 1.Piet.3:21: "Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena - joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta - Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta.!! Uskon tämän.

Jos jollakulla on vääriä ajatuksia sen suhteen, että historia voisi näyttää toteen vesikasteen jollakin muulla tavalla kuin Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen, neuvoisin häntä lukemaan historian kirjoja ja näkemään itse, kuinka asia on. Seuraava on todenperäinen kertomus kasteesta, joka on tapahtunut Roomassa v.100 ja se on julkaistu Time-lehdessä joulukuun 5. päivänä v.1955. "Diakoni kohotti kätensä ja Publius Decius astui kasteovesta. Altaassa seisoi vyötäisiään myöten vedessä Marcus Vasca, puunmyyjä. Hän hymyili, kun Publius kahlasi altaaseen hänen vierelleen. 'Uskotko?', hän kysyi. 'Uskon' vastasi Publius. 'Uskon, että pelastukseni tulee Jeesukselta Kristukselta, joka ristiinnaulittiin Pontius Pilatuksen aikana. Hänen kanssaan olen kuollut, jotta minulla Hänen kanssaan olisi iankaikkinen elämä. 'Sitten hän tunsu voimakkaiden käsien kannattavan häntä, kun hän antoi itsensä kaatua taaksepäin altaaseen, ja hän kuuli korvissaan Marcuksen äänen: 'Kastan sinut Herran Jeesuksen nimeen' - kun kylmä vesi peitti hänet.

Aina siihen asti, kunnes totuus kadotettiin (eikä se ole palannut ennenkuin tänä viimeisenä aikana - Nikean ajoista tämän vuosisadan vaihteeseen asti) he kastoivat Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen. Mutta nyt totuus on palannut. Saatana ei voi estää ilmestystä silloin, kun Henki haluaa antaa sen.

Niinpä jos olisi kolme jumalaa, voitaisiin laivan yhtä hyvin kastaa Isää ja Poikaa ja Pyhää Henkeä varten. Mutta JOHANNEKSELLE ANNETUN ILMESTYKSEN mukaan oli vain YKSI JUMALA ja Hänen nimensä on HERRA JEESUS KRISTUS ja teidän tulee kastaa YHTEEN JUMALAAAN ja vain yhteen. Tämän tähden Pietari kastoi juuri sillä tavalla kuin hän kastoi helluntaina. Hänen tuli olla uskollinen tälle ilmestykselle: "Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet HERRAKSI JA KRISTUKSEKSI tehnyt, TÄMÄN JEESUKSEN, jonka te ristiinnaulitsitte." Tässä Hän on: "HERRA JEESUS KRISTUS".

Jos Jeesus on SEKÄ Herra että Kristus, niin Hän (Jeesus) on, eikä voi olla muuta kuin Isä, Poika ja Pyhä Henki YHDESSÄ HENKILÖSSÄ (PERSONASSA) ILMESTYNEENÄ lihassa. Se EI OLE 'Jumala kolmessa persoonassa, siunattu kolminaisuus', vaan YKSI JUMALA, YKSI PERSONA, jolla on kolme pääarvonimeä, jolla on kolme tehtävää, joita nuo arvonimet ilmentävät. Kuuntelepa vielä kerran. Tämä sama Jeesus on SEKÄ Herra että Kristus.

Herra (Isä) ja Kristus (Pyhä Henki) ovat Jeesus, sillä Hän (Jeesus) on näitä molempia (Herra ja Kristus).

Jos tämä ei osoita meille todellista ilmestystä jumaluudesta, niin ei mikään muukaan tule osoittamaan sitä. Herra ei ole jokin toinen, Kristus ei ole jokin toinen. Tämä Jeesus on Herra Jeesus Kristus - YKSI JUMALA.

Filippus sanoi eräänä päivänä Jeesukselle: "Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme." Jeesus sanoi hänelle: "Enkö ole jo niin kauan ollut teidän kanssanne, ettekä te tunne minua? Hän, joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; miksi sitten sanot: 'Näytä meille Isä'? Minä ja minun Isäni olemme yhtä (yksi)." Kerran kun viittasin näihin sanoihin, sanoi eräs nainen: "Hetki vain, herra Branham. Te ja teidän vaimonne olette yksi."

Sanoin: "Ei sillä tavoin."

Hän sanoi: "Anteeksi, miten?"

Sanoin hänelle: "Näettekö te minut?"

Hän sanoi: "Kyllä."

Sanoin: "Näettekö te vaimoni?"

Hän sanoi: "En." Sanoin: "Niinpä tämä ykseys on erilaista, sillä Hän sanoi: "Kun te näette minut, näette te Isän."

Profeetta sanoi, että ehtoolla tulisi olemaan valoisaa. Laulussa on kirjoitettuna:

*Ehtoolla tulee olemaan valoisaa,
tulet varmasti löytämään polun kirkkauteen.
Vesi-tiellä on tänään valkeus,
haudattuna Jeesuksen kalliiseen nimeen.
Vanha ja nuori, kadu kaikkia syntejäsi,
Pyhä Henki on varmasti saapuva.
Ehtoovalo on tullut -
on tosiasia, että Jumala ja Kristus ovat yksi.*

Jokin aikaa sitten keskustelin erään juutalaisen rabbiinin kanssa. Hän sanoi minulle: "Te pakanat ette voi leikata Jumalaa kolmeen osaan ja antaa Häntä juutalaiselle. Me tiedämme asian paremmin."

Sanoin hänelle: "Niin juuri, rabbi, emme voi paloittaa Jumalaa kolmeen osaan. Sinähän uskot profeettoihin, etkö vain?"

Hän sanoi: "Varmasti uskon."

"Uskotko Jes. 9:5?"

"Kyllä, uskon."

"Kenestä profeetta puhui?"

"Messiaasta."

Sanoin: "Missä suhteessa Messias tulee olemaan Jumalaan?"

Hän sanoi: "Hän on oleva Jumala." Sanoin: "Oikein, amen."

Ette voi silpoa Jumalaa kolmeksi henkilöksi tai kolmeksi osaksi. Ette voi sanoa juutalaiselle, että on yksi Isä ja yksi Poika ja yksi Pyhä Henki. Hän kertoo teille aivan heti, mistä tämä ajatus tuli. Juutalaiset tietävät, että tämä opinkappale vahvistettiin Nikean kirkolliskokouksessa. Eipä ole ihme, että he pilkaten sanovat meitä pakanoiksi.

Me puhumme Jumalasta, joka ei muutu. Juutalaiset uskovat tämän myös. Mutta kirkko (seurakunta) on muuttanut muuttumattoman Jumalan YHDESTÄ KOLMEKSI. Mutta valo on palaamassa ehtooaikana. *Kuinka hämmästyttävää onkaan, että tämä totuus on tullut esiin sinä ajankohtana, kun juutalaiset ovat palaamassa Palestiinaan.* Jumala ja Kristus ovat YKSI. Tämä Jeesus on SEKÄ HERRA ETTÄ KRISTUS.

Johanneksella oli ilmestys ja Jeesus oli tuo ilmestys ja Hän esitti itsensä juuri näin Kirjoituksissa - "MINÄ OLEN" se, joka oli, joka on ja joka tuleva on, Kaikkivaltias. Amen."

Jos näky on sinulle ylivoimainen ymmärtää, niin katso ylöspäin, etsi Jumalaa sentähden. Tämä on ainoa tapa, jolla koskaan saat sen selville. Ilmestyksen on tultava Jumalalta. Se ei koskaan tule inhimillisen, luonnollisen lahjakkuuden avulla, vaan hengellisen varustuksen kautta. Saatat oppia ulkoa Kirjoituksia, ja vaikka tämä onkin ihanaa, ei se saa aikaan sitä. On oltava ilmestys Jumalalta. Sanassa sanotaan, ettei kukaan voi sanoa, että Jeesus on Kristus paitsi Pyhässä Hengessä. Sinun on vastaanotettava Pyhä Henki, ja sitten, vasta sitten, voi Henki antaa sinulle ilmestyksen siitä, että Jeesus on Kristus: Jumala, Voideltu.

Kukaan ei tiedä Jumalan asioita paitsi Jumalan Henki ja se kenelle Jumalan Henki paljastaa ne. Enemmän kuin mitään muuta maailmassa on meille tarpeen vedota Jumalaan saadaksemme ilmestyksen. Me olemme hyväksyneet Raamatun, olemme hyväksyneet siitä suuret totuudet, mutta monelle Raamattu ei ole todellinen, koska ei ole Hengen antamaa ilmestystä. Sana ei ole tullut eläväksi. Raamattu sanoo 2. Kor. 5:21, että me olemme Jumalan vanhurskaus Jeesuksessa Kristuksessa. Ymmärsittekö? Tässä sanotaan, että ME OLEMME JUMALAN ITSENSÄ TOSI VANHURSKAUS OLLEN KRISTUKSESSA. Sanotaan, että Hän (Jeesus) tuli SYNNIKSI meidän tähtemme. Ei sanota, että Hänestä tuli syntinen, vaan että Hän tuli SYNNIKSI, jotta me saattaisimme Hänen yhteydessään tulla Jumalan vanhurskaudeksi. Jos hyväksymme sen tosiasian (meidän tulee se tehdä), että Hän kirjaimellisesti tuli synniksi puolestamme asettautuen meidän asemaamme, silloin meidän täytyy myöskin hyväksyä se tosiasia, että me Hänen yhteydessään olemme tulleet Jumalan TODELLISEKSI VANHURSKAUDEKSI. Toisen totuuden kieltäminen merkitsee toisenkin kieltämistä. Toisen totuuden vastaanottaminen merkitsee toisenkin vastaanottamista. Me tiedämme, että Raamattu sanoo tämän. Sitä ei voida kieltää. Mutta ilmestys tästä puuttuu. Tämä ei ole todellisuutta suurimmalle osalle Jumalan lapsia. Sitä pidetään vain hyvänä raamatunlauseena, mutta meidän on tarpeellista saada se ELÄVÄKSI itsellemme. Tarvitaan ilmestys.

Sallikaa minun lisätä tähän vielä vähän sellaista, joka sekä hämmästyttää että auttaa teitä. On tuskin ketään tutkijaa, joka ei uskoisi, että Uusi Testamentti oli alunperin kreikankielinen. Kaikki suuret raamatuntutkijamme ovat sanoneet, että Jumala antoi maailmalle kolme suurta kansakuntaa, joilla oli kolme suurta avua evankeliumin eteenpäin viemiseksi. Hän antoi meille kreikkalaiset, jotka antoivat meille yleismaailmallisen kielen. Hän antoi meille juutalaiset, jotka antoivat meille oikean uskonnon ja oikean tiedon Jumalasta Vapahtajan kautta. Hän antoi meille roomalaiset, jotka antoivat meille yhtenäisen valtakunnan, jossa oli hyvät tiet ja lait. Täten meillä on oikea uskonto, kieli ilmaista sitä monille kansoille ja hallinto ja tiet levittää sitä. Historiallisesti puhuen tämä näyttää olevan aivan oikein. Tänään kreikankielen taitajat sanovat, että Raamatun ajan kreikan kieli on niin täydellistä ja täsmällistä, että jos kreikankielen tutkija on hienostunut ja täsmällinen kieliopin taitaja, voi hän todella täsmällisesti tietää sen, mitä Uuden Testamentin Sana opettaa. Mutta onko tämä vain teoriaa? Onko tämä totta? Eikö olekin niin, että jokainen arvossapidetty kreikankielen taitaja jostakin kirkkokunnasta väittelee toisen tutkijan kanssa toisesta kirkkokunnasta ja eivätkö heidän väitteensä perustu aivan samoihin kreikankielen sanoihin ja aivan samoihin kieliopin sääntöihin? Varmasti näin on. Jopa Pergamon ajanjaksossa, juuri ennen Nikean kirkolliskokousta v. 325 oli kaksi suurta tutkijaa Arius ja Athanasius, jotka joutuivat vakavaan opilliseen kiistaan yhdestä kreikankielen sanasta.

Niin kiihkeä ja niin maa-ilmanlaaja tuli heidän väittelystensä, että historijoitsijat sanovat, että yksi diftongi (äänne, jossa on kaksi eri vokaalia yhdessä tavussa) jakoi maailman. Jos nyt kreikankieli on niin täydellistä ja niin Jumalan säätämää, niin miksi sitten tämä väittely? Varmastikaan Jumala ei ole tarkoittanut, että meidän kaikkien tulisi osata kreikankieltä. Juuri tänä aikana meillä on väittelyjä kreikankielestä. Otetaanpa esimerkiksi tohtori McCrossanin kirjoittama kirja: "Christ's Paralyzed Church X-rayed". Kirjassaan hän esittää monien tunnettujen kreikankielen tutkijoiden lukuisia otteita, ja todistaa omaksi tyydytykseksensä, että kreikan kielioppi osoittaa sitovasti, että ihminen kastetaan Pyhällä Hengellä uudestisyntymisen jälkeen. Hän myös esittää suorastaan, että nainen voi ottaa haltuunsa saarnatuolin, koska sana profecy - profetoida merkitsee saarnata. Mutta onko hän saanut vakuuttuneeksi ne muut kreikankielen tutkijat, jotka ovat yhtä taitavia kuin hän? Ei koskaan. Teidän tarvitsee vain lukea noita tutkijoita, jotka pysyvät vastakkaisessa käsityskannassa ja kuunnella heidän oppineita viisauksiaan.

Ei vain se, mitä juuri olen sanonut, ole totta; menkäämme askel pidemmälle. Nykyään on muutamia tutkijoita jotka väittävät, että alkuperäiset käsikirjoitukset olisi kirjoitettu arameaksi. Aramea oli Jeesuksen ja Hänen aikansa kansan kieli. Nämä tutkijat ovat väittäneet, että kansa ei osannut puhua eikä kirjoittaa kreikkaa niinkuin yleisesti on arveltu. Tosiasia on se, että tämä kysymys jakaa meidän historijoitsijamme. Esimerkiksi tohtori Scofield, mitä lahjakkain tutkija, on tutkimuksilla todistanut tyydytykseksensä, että Uusi Testamentti oli kirjoitettu tuon ajan kreikankieltä puhuvien ihmisten kansankielellä. Hän rakentaa asian hyvin uskomuksillensa, jotka perustuvat eri asiakirjoihin, jotka hänellä on ollut käytössään. Mutta toisaalta meillä on toinen tunnettu tutkija tohtori Lamsa, joka on vakuuttunut siitä, että Uusi Testamentti on kirjoitettu arameaksi, ja hän perustaa väitteensä, ei kehenkään muuhun kuin loistavaan historioitsijaan Toynbeehen, perustellakseen väitettään, että aramea EIKÄ KREIKKA oli kansankieli, ja siten näyttää mahdolliselta, että Uusi Testamentti ensiksi kirjoitettiin arameaksi.

Kuitenkin ennenkuin tulemme liian vakuuttuneiksi tästä, lukekaamme kuningas Jaakon käännöstä ja tohtori Lamsan käännöstä. Iloksenne huomaamme molemmissa sanat hämmästyttävästi samoiksi, joten todellisuudessa ei ole eroa sisällössä eikä opissa. Saatamme jopa päätellä, että Jumala on sallinut näiden äskettäin löydettyjen käsikirjoitusten ja uusien julkaisujen jo tunnetuista kirjoituksista tulla eteemme todistamaan sen luotettavuuden, joka meillä jo on. Havaitsemme, että vaikka kääntäjät taistelevat toisiaan vastaan, niin Kirjoitukset eivät sitä tee.

Huomaatte nyt, ettemme voi perustaa tulkintaa tutkijoiden syvälliselle tiedolle siitä, miten Raamattu on kirjoitettu. Mutta ellet vielä kukaan ymmärrä, koska mielesi pimentää perinnäisopetuksen verho, niin vielä yksi kuvaus. Kukaan ei epäile, etteivätkö kirjanoppineet ja fariseukset ja suuret tutkijat vuodelta 33 j.Kr. olisi tietäneet täsmälleen kielioopin säännöt ja niiden sanojen täsmällisen merkityksen, jolla Vanha Testamentti oli kirjoitettu; mutta kaikesta suurenmoisesta tietämyksestään huolimatta he menettivät ilmestyksen Jumalan luvasta Sanasta, joka oli julkituotu Pojassa. Hänet oli tuotu esiin ensimmäisestä Mooseksen kirjasta Malakiaan; jopa kokonaisia lukuja on omistettu Hänelle ja Hänen tehtävällensä, ja lukuunottamatta harvoja, joille Henki Hänet valaisi, he kokonaan kadottivat Hänet.

Joudumme nyt tekemään sellaisen johtopäätöksen, jonka olemme jo löytäneet Sanasta. Kuinka paljon tahansa uskomillekin mahdolliseksi yrityksen löytää vanhimmat ja parhaimmat käsikirjoitukset antamaan meille parhaan tiedon Sanasta, emme tule koskaan saamaan selville Sanan todellista tarkoitusta tutkimalla ja vertailemalla Kirjoituksia, vaikka olisimme kuinka vilpittömiä. TARVITAAN ILMESTYS JUMALALTA TUOMAAN ASIA ESIIN. TÄMÄ ON TÄSMÄLLEEN SE, MITÄ PAAVALI SANOI: "HENGELLINEN IHMINEN; SITÄ VASTOIN TUTKISTEE KAIKEN, MUTTA HÄNTÄ ITSEÄÄN EI KUKAAN KYKENE

TUTKISTELEMAAN." 1. Kor. 2:15. Todellinen ilmestys on sitä, että Jumala tulkitsee omaa Sanaansa ja näyttää toteen sen, mitä Hän on luvannut.

Älköön nyt kukaan tulko harhaanjohdetuksi sen johdosta, mitä olen sanonut ja ajatelko, etten uskoisi Sanan täsmällisyyteen sellaisena kuin meillä Raamattu nyt on. Uskon, että tämä Raamattu on täsmällinen ja tarkka. Jeesus täydellisesti todenperäisti Vanhan Testamentin täällä maan päällä ja tämä on täsmällisesti koottuna Uudessa Testamentissa. Älkäämme erehtykö; meillä on Jumalan erehtymätön Sana tänään eikä kukaan uskalla ottaa siitä pois tai lisätä siihen. Mutta tarvitsemme samaa Henkeä, joka sen antoi, opettamaan meille sitä.

Oi, kuinka me tarvitsemme Hengen ilmestystä. Emme tarvitse uutta Raamattua, emme tarvitse uutta käännöstä, vaikka muutamat ovat sangen hyviä, en ole niitä vastaan, MUTTA ME TARVITSEMME HENGEN ILMESTYKSEN. Kiitos Jumalalle, me voimme myös saada sen, mitä tarvitsemme, sillä Jumala haluaa paljastaa meille Sanaansa Henkensä kautta.

Alkakoon Jumala Henkensä kautta antaa meille jatkuvaa elämää antavaa ja voittoon vievää ilmestystä. Oi, jospa seurakunta (kirkko) vain voisi saada tuoreen ilmestyksen ja tulla sen avulla eläväksi ilmitulleeksi Sanaksi, voisimme tehdä suurempia tekoja ja kirkastaa Jumalaa, meidän Isäämme taivaassa.

VAPAUTETTUNA SYNNISTÄ

Ilm. 1:5: "Hänelle, joka meitä on rakastanut ja pessyt meidät synneistämme verellään." [Engl. käännös] Sana 'pessyt' merkitsee todellisuudessa 'päästänyt' [vapauttanut]. - "Päästänyt meidät synneistämme omalla verellään." Eikö tämä olekin ihmeellistä? Mutta onko sinulla hengellistä mieltä? Ymmärrätkö tämän? Hänen oma verensä vapautti meidät täydellisesti synneistämme. Kysymyksessä ei ollut inhimillinen veri. Se oli Jumalan veri. Pietari kutsuu sitä Kristuksen vereksi. Paavali kutsuu sitä Herran vereksi ja Jeesuksen vereksi. Ei kolmea henkilöä, vaan YKSI henkilö. Jälleen on kysymys ilmestyksestä - YKSI Jumala. Tuo Kaikkivaltias Jehova Jumala tuli alas ja valmisti itselleen ruumiin neitseestäsyntymisen kautta ja asui siinä niin, että Jumalan veri vapauttaisi meidät (päästäisi meidät kokonaan) synneistämme ja toisi meidät esiin tahrattomina Hänen eteensä ylitsevuotavan suuresti iloitsevina.

Pitäisikö Vanhan Testamentin esikuvasta? Palatkaamme Eedenin puutarhaan. Kun ensimmäiset uutiset tulivat kirkkauteen siitä, että poika, Aadam, oli kadotettu, lähettikö Jumala enkelin? Lähettikö Hän Pojan? Lähettikö Hän jonkun muun meidän kaltaisemme? Ei, Hän tuli ITSE lunastaaksensa tuon kadotetun pojan. Halleluja! Jumala oi uskonut pelastussuunnitelmaansa kenellekään toiselle. Hän luotti vain itseensä. Me olemme pelastetut "Jumalan veren" kautta. Iankaikkinen Jumala asui kuolevaisessa ruumiissa tarkoituksenaan ottaa synti pois. Hän tuli Karitsaksi vuodattaakseen verensä ja mennäkseen esiripun taakse se mukanaan.

Mietiskele tätä. Koska kysymyksessä on Jumalan veri, on se täydellinen veri; ja jos täydellinen veri vapauttaa meidät synnin vallasta ja vankeudesta ja saastasta niin vapauttaminen on täydellistä ja kokonaista. Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa (selittää meidät vanhurskaiksi). Kuka voi tuomita? Kristus on kuollut. Room. 8:33-34. Näin asia on. Hänen kuolemansa antoi meille veren. Tämä veri on vapauttanut meidät. Nyt ei ole enää mitään tuomiota. Kuinka voisi olla? Ei ole mitään syytä tuomita, koska veri on vapauttanut meidät synneistämme. Olemme vapaita, syyttömiä. Älkää kuunnelko ihmistä kuunnelkaa Sanaa. Olette verellä vapautetut.

Älkää enää antako perinnäisoppien, uskonkappaleiden ja järjestelmien sitoa itseänne. Älkää tulko harhaanjohdetuksi kuuntelemalla niitä, jotka kieltävät Sanan voiman, ja kieltävät sen, että

Jeesus pelastaa, parantaa, ja täyttää Pyhällä Hengellä ja voimalla. Te olette vapaita Jumalan ihmisiä, Hänen omalla verellään vapautettuja. Jos uskosi yhä pitäytyy opinkappaleisiin ja kirkkokuntiin, on se varmasti todiste siitä, että olet menettänyt uskosi Sanaan.

KUNINKAIKSI JA PAPEIKSI

Ilm. 1:6: "Ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti! Amen."

"Hän on tehnyt meidät!" Oi, tässä on tiettyjä totuuksia, joita meidän tulee korostaa. Yksi on tämä: HÄN! HÄN ON TEHNYT MEIDÄT! Pelastus on Hänen tekonsa. Pelastus on Herrasta. Kaikki armosta. Hän lunasti meidät määrättyä tarkoitusta varten. Hän osti meidät määrättyä tarkoitusta varten. Me olemme kuninkaita, hengellisiä kuninkaita. Oi, meistä tulee kuninkaita maan päälle Hänen kanssaan, kun Hän istuu valtaistuimellaan. Mutta nyt olemme hengellisiä kuninkaita ja hallitsemme hengellistä kuningaskuntaa. Room.5:17 sanotaan: "Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta" ja Kol. 1:13: "Häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan." Juuri nyt hallitsemme Kristuksen kanssa, meillä on valta synnin, maailman, lihan ja pahalaisen yli, tuoden esiin Hänen ylistystään ja kunniaansa, tuoden esiin HÄNTÄ, sillä Kristus meissä vaikuttaa kaiken oman hyvän tahtonsa mukaan. Niin todellakin, me olemme jo nyt asetetut taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa.

"Ja Hän on tehnyt meidät papeiksi." Niin, papeiksi Hänelle, uhraamaan hengellistä kiitosta pyhitetyiltä huulilta. Käyttämään elämämme, suloisena uhrina Hänelle. Palvomaan Häntä Hengessä ja totuudessa. Rukoilemaan toisten puolesta ja anomaan. Papeiksi ja kuninkaiksi meidän Jumalallemme. Ei ihme, ettei maailma viehätä meitä ja olemme kummallista väkeä, jolla on halu tehdä hyviä töitä. Me olemme luodut uudesti Hänessä ollaksemme taivaallisen Isämme lapsia.

TULEVA JUMALA

Ilm. 1:7: "Katso, Hän tulee pilvissä ja kaikkien silmät saavat nähdä Hänet, niidenkin, jotka Hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat Hänen tähtensä. Totisesti. Amen." [engl. käännös].

Hän on tulossa. Jeesus on tulossa. Jumala on tulossa. Profeetta on tulossa. Pappi ja Kuningas on tulossa. KAIKKI KAIKISSA on tulossa. Totisesti, Herra Jeesus, tule pian. Amen.

Hän on tulossa. Hän on tulossa pilvissä, kirkkauden pilvissä, kuten Hänet nähtiin kirkastusvuorella ja Hänen vaatteensa loistivat, kun Jumalan voima ympäröi Hänet. Ja KAIKKIEN silmät tulevat näkemään Hänet. Tämä ei tarkoita ylöstempaamista. Nyt on kysymys siitä ajasta, kun Hän tulee ottamaan Hänelle kuuluvan paikan maailman hallitsijana. Silloin ne, jotka ovat lävistäneet Hänet uskonkappaleillaan ja kirkkokunnallisilla opinkäsityksillään ja kaikki ihmiset valittavat pelosta Hänen tähtensä, joka on Sana.

Tästä on ilmestyksen kautta kertomus Sakarjassa 12:9-14. Sakarja profetoi tämän noin 2 500 vuotta sitten. Nyt se on toteutumaisillaan. Kuulkaapa: "Mutta sinä päivänä minä tahdon hävittää kaikki pakanakansat, jotka hyökkäävät Jerusalemiä vastaan. Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet." Milloinka sitten evankeliumi palaa takaisin juutalaisille? Sitten kun pakanain aika on lopussa. Evankeliumi on valmis palaamaan takaisin juutalaisille. Oi, jospa

voisin vielä kertoa teille jotakin siitä, mitä on tapahtumassa aivan meidän päivinämme. Tämä suuri asia, joka on melkein tapahtumassa, johtaa Ilmestyskirjan yhdenteentoista lukuun ja tuo esille nuo kaksi todistajaa, nuo kaksi profeettaa, Mooseksen ja Elian, jotka kääntävät evankeliumin takaisin juutalaisille. Me olemme valmiita siihen. Kaikki on kunnossa. Aivan niinkuin juutalaiset toivat pakanoille sanoman, samoin pakanat vievät sen takaisin juutalaisille ja ylöstempaaminen tapahtuu.

Muistakaapa nyt, mitä olemme lukeneet Ilmestyskirjasta ja Sakarjasta. Molemmat tulevat aivan ahdistuksen jälkeen. Esikoisseurakunnan ei tarvitse käydä ahdistuksen lävitse. Tiedämme tämän. Raamattu opettaa näin.

Tällä ajalla sanotaan Jumalan vuodattavan Henkensä Israelin huoneen päälle. Kysymyksessä on sama Henki, joka vuodatettiin pakanoiden päälle heidän päivinään. "He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he valittavat häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista. Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, niinkuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa. Ja maa pitää valittajaisia, kukin sukukunta erikseen: Daavidin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Naatanin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen" ja jokainen huonekunnista erikseen, kun Hän tulee toisen tulemisensa kunnian pilvissä. Ne juutalaiset, jotka lävistivät Hänet, tulevat näkemään Hänet, niinkuin sanotaan toisessa kohdin Kirjoituksia: "Mistä sait nuo haavat?" Ja Hän sanoo: "Ystäväni huoneessa." Ei vain juutalaisilla, jotka kielsivät Messiaan, tule olemaan valittamisen aika, vaan myös niillä pakanoista, jotka ovat hyljänneet Hänet tämän ajan Pelastajana.

Silloin on oleva itku ja valitus. Nukkuvat neitsyet valittavat. He kuvaavat kirkkoa, joka kieltäytyi hankkimasta öljyä (Pyhän Hengen vertauskuva) lamppuihinsa (ruumiin vertauskuva eli öljyastia) kunnes oli liian myöhäistä. Syy ei ollut siinä, etteivätkö he olisi olleet hyviä ihmisiä. He olivat neitsyitä ja tämä kuvaa korkeata moraalia. Mutta heillä ei ollut öljyä lamppuissaan ja niinpä heidät heitettiin ulos sinne, missä on itku ja hammasten kiristys.

Ottakaamme esimerkki tälle kaikelle ensimmäisestä Mooseksen kirjasta luvusta 45, jossa Joosef kohtaa veljensä Egyptissä ja ilmaisee itsensä heille. 1. Moos. 45:1-7: "Silloin Joosef ei voinut kauemmin hillitä itseään kaikkien niiden nähden, jotka seisoivat hänen ympärillään. Hän huusi: 'Antakaa kaikkien mennä pois minun luotani!' Niin ei ollut ketään saapuvilla, kun Joosef ilmaisi itsensä veljilleen. Ja hän purskahti ääneensä itkemään, niin että egyptiläiset ja faraoon hoviväki sen kuulivat. Ja Joosef sanoi veljilleen: 'Minä olen Joosef. Vieläkö minun isäni elää?' Mutta hänen veljensä eivät voineet vastata hänelle, niin hämmästyksissään he olivat hänen edessään. Mutta Joosef sanoi veljilleen: 'Tulkaa tänne luokseni'. Ja he tulivat. Niin hän sanoi:

'Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka myitte Egyptiin. Mutta älkää nyt olko murheissanne älkääkään pahoitelko sitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala on minut lähettänyt teidän edellänne pitääkseen teidät hengissä. Kaksi vuotta on nyt nälänhätä ollut maassa, ja vielä on jäljellä viisi vuotta, joina ei kynnetä eikä eloa korjata. Niin Jumala lähetti minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä, pelastukseksi monille.'"

Eikö tämä kuvaakin kauniisti samaa, kuin Sak. 12. Asettaessamme nämä kaksi yhteen, ymmärrämme asian aivan oikein.

Kun Joosef oli hyvin nuori, vihasivat hänen veljensä häntä. Miksi he vihasivat häntä? Sentähden, koska hän oli hengellinen. Ei hän voinut mitään sille, että hän näki näkyjä, eikä hän voinut mitään sille, että hän uneksi unia ja sai selityksen. Tämä kaikki oli hänessä. Sentähden hänen veljensä vihasivat häntä syyttä. Mutta hänen isänsä rakasti häntä. Hänen isänsä oli profeetta ja hän ymmärsi. Meillä on Joosefissa täydellinen esikuva Kristuksesta. Jumala, Isä

rakasti Poikaa, mutta veljet (kirjanoppineet ja fariseukset) vihasivat Häntä, koska Hän voi parantaa sairaita, tehdä ihmeitä ja kertoa tulevaisuudesta, edeltäkäs in nähdä näkyjä ja tulkita ne. Ei ollut mitään syytä vihata Häntä, mutta he silti vihasivat, ja kuten Joosefin veljet, he vihasivat häntä syyttä.

Muistattek o, kuinka nuo Jaakobin pojat kohtelivat Joosefia. He heittivät hänet kaivoon, ottivat hänen monivärisen viittansa, jonka hänen isänsä oli hänelle antanut, ja kastoivat sen vereen ja saivat hänen isänsä ajattelemaan, että joku eläin oli surmannut pojan. He myivät hänet orjakauppiaille, jotka kuljettivat hänet Egyptiin ja siellä hänet myytiin uudelleen eräälle kenraalille. Kenraalin vaimo aiheutti vääryydellä hänen vangitsemisensä, mutta jonkin ajan kuluttua hänen profeetankyky nsä herätti faaraon huomion ja hänet korotettiin faaraon oikeaksi kädeksi, jolla oli sellainen arvovalta, ettei kukaan voinut lähestyä faaraota tulematta ensin Joosefin kautta.

Tutkikaamme nyt Joosefin elämää sinä aikana, kun hän oli Egyptissä, koska silloin näimme hänessä täydellisen Kristuksen esikuvan, koska häntä kenraalin talossa syytettiin väärin ja rangaistiin ja pidettiin vankilassa syyttä, aivan kuten Jeesukselle tehtiin. Vankilassa hän tulkitsi juomanlaskijan ja leipurin unen, jotka myös olivat hänen kanssansa vankeina. Juomanlaskija palasi uudelleen elämään, mutta toinen tuomittiin kuolemaan. Kristus oli vangittuna ristillä, Jumalan ja ihmisten hylkäämänä. Hänen molemmilla puolillaan oli ryöväri - toinen kuoli hengellisesti puhuen, mutta toiselle suotiin elämä. Huomaa, kun Jeesus otettiin ristiltä, korotettiin Hänet taivaaseen ja nyt Hän istuu Jehovan, Suuren Hengen, oikealla puolella, eikä kukaan ihminen voi tulla Jumalan luo muuta kuin Hänen kauttansa. On vain YKSI välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ja Hän on kaikki mitä me tarvitsemme. Mitään Marioita tai pyhimyksiä ei ole, vain Jeesus.

Pysyen tässä esikuvassa, jonka löydämme Joosefissa, huomaamme, kuinka kaikki, mitä Hän teki Egyptissä, menestyi. Hänen ensimmäinen tehtävänsä kenraalin talossa menestyi. Jopa vankilaankin hän toi menestyksen. Kun Jeesus palaa, tulee erämaa kukoistamaan kuin ruusu. Hän on 'ilmestymisen Poika'. Hän on 'menestyksen Poika'. Minään aikana ei ole ollut sellaista kukoistusta kuin Joosefin aikana, mutta tämän maan päällä on oleva sellainen siunauksen aika, jollaista maailma ei ole milloinkaan nähnyt. Voimme jokainen istua oman viikunapuumme alla ja nauraa ja iloita ja elää iankaikkisesti Hänen läsnäolossaan. Hänen läsnäolossaan on ilon täyteys ja Hänen oikeassa kädessään on mielihyvää iankaikkisesti. Ylistys Jumalalle.

Huomatkaa myös, että minne tahansa Joosef menikin, hänen saapumisensa ilmoitettiin pasuunan puhalluksin. Ihmiset huusivat: "Polvistukaa Joosefin edessä!" Ei ollut mitään väliä sillä, mitä joku oli tekemässä; kun tuo pasuuna soi, hän polvistui. Hän saattoi olla myymässä jotakin kadulla, ottamassa juuri vastaan rahaa, mutta hänen oli lopetettava ja polvistuttava, kun tuohon pasuunaan puhallettiin. Jos hän oli vaikkapa esiintyjä tai näyttelijä olisi hänen ollut lopetettava ja polvistuttava Joosefin edessä silloin, kun tämän läsnäolosta oli ilmoitettu pasuunan puhalluksella. Ja eräänä näistä päivistä kaikki tässä ajassa pysähtyy liikkumattomaksi, kun Jumalan pasuuna soi ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ja aamu puhkeaa iankaikkisen kirkkaana ja kauniina. Kaikki polvistuvat silloin, sillä on kirjoitettu Fil. 2:9-11: "Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että *kaikkien polvien* pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra."

Mutta huomaa vielä, että tässä Joosefin esikuvassa on toinenkin loistava ilmestys. Kun Joosef oli Egyptissä, annettiin hänelle pakanavaimo ja tämän kautta hän sai perheen, jossa oli kaksi poikaa, Efraim ja Manasse. Joosef pyysi isäänsä siunaamaan nuo kaksi poikaa. Hän asetti

heidät Jaakobin eteen, niin että Manasse, esikoinen, oli Jaakobin oikealla ja Efraim vasemmalla puolella. Kun Jaakob oli siunaamaisillaan heidät, panikin hän kätensä ristikkäin siten, että oikea käsi oli nuoremman päällä. Joosef huudahti: "Ei niin, isä, tämä oikealla puolellasi oleva on esikoinen." Mutta Jaakob sanoi: "Jumala pani käteni ristikkäin." Tässä näemme esikuvan siitä, että siunaus, joka kuului esikoiselle (juutalaisille) annettiin nuoremmalle (pakanoilta) Herran Jeesuksen Kristuksen ristin kautta (ristiin asetetut kädet). Siunaus tulee ristin kautta. Gal. 3:13-14: "Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme - sillä kirjoitettu on: 'Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu' - että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvattun Hengen." Aabrahamin siunaus tuli ristin kautta pakanoille. Juutalaiset hylkäsivät ristin; sentähden Jeesus sai pakanamorsiamen.

Nyt jälleen takaisin kertomukseen siitä, kun Joosef kohtaa veljensä. Voitte palauttaa mieleenne, että kaikki veljet eivät tulleet. Joosef tiesi tämän, ja vaati, että kaikkien veljien oli tultava hänen eteensä tai muuten hän ei voisi ilmaista itseään heille. Lopulta he toivat hänet, joka puuttuu, pienen Benjaminin. Tämä pieni Benjamin, Joosefin täysi veli, sytytti hänen sielunsa tuleen. Ja kun meidän Joosefimme, Jeesus, tulee kansalleen, joka on pitänyt Jumalan käskyt ja jotka ovat palanneet Palestiinaan, Hänen sielunsa syttyy tuleen. Pieni Benjamin kuvaa sataa neljääkymmentä neljäätuhatta israelilaista kaikkialta maan päältä, jotka ovat palanneet Palestiinaan pelastukseksensa. He ovat siellä valmiina vastaanottamassa Hänet, jonka tunteminen on iankaikkinen elämä. He sanovat: "Tämä on meidän Jumalamme, jota olemme odottaneet." Silloin he näkevät Hänet, jonka ovat lävistäneet. Ja he huutavat tyrmistyneinä: "Mistä nuo kauheat haavat ovat tulleet? Kuinka tuo on tapahtunut?" Ja he valittavat ja itkevät jokainen perhe erikseen, jokainen erikseen suuressa tuskassa.

Missä sitten pakanaseurakunta on silloin, kun Jeesus ilmaisee itsensä veljillensä? Muistakaa, että Joosefin morsian kahden lapsen kanssa oli palatsissa, sillä Joosef oli käsenyt: "Lähteköön jokainen pois luotani; menköön kaikki pois edestäni." Niin siis pakanamorsian oli kätkeytynä Joosefin palatsissa. Minne pakanamorsian menee ylöstemmattaessa? Palatsiin. Morsian otetaan pois maan päältä. Hänet otetaan ylös ennen suurta ahdistusta kohtaamaan Herra yläilmoissa. Kolmen ja puolen vuoden ajan, kun Jumalan kostava viha vuodatetaan, on hän oleva suurella Karitsan hääaterialla. Sitten Hän palaa jättäen morsiamensa Isänsä kotiin, sillä aikaa kun Hän ilmaisee itsensä veljilleen. Juuri tähän aikaan se antikristuksen liitto, jonka juutalaiset ovat tehneet Rooman kanssa, murtuu. Rooma ja sen liittolaiset lähettävät silloin joukkonsa tuhotuksensa kaikki jumalaapelkäävät ja Sanassa pysyvät juutalaiset. Mutta kun ne hyökkäävät kaupunkia vastaan tuhotuksensa sen, silloin ilmestyy taivaissa takaisintulevan Ihmisen Pojan merkki, ja Hän saapuu mahtavine armeijoineen tuhoamaan ne, jotka ovat maata tuhonneet. Lyötyään viholliset Jeesus tulee ja ilmaisee itsensä noille 144 000:lle. Nähtyään Hänen mahtavat pelastustekonsa he ovat tulleet tuntemaan Hänen voimansa. Mutta Hänen haavainsa näkeminen ja sen tietäminen, että he ovat kieltäneet Hänet aina tähän hetkeen asti, saa heidät huutamaan kauhun ja pelon tuskasta, aivan samoin kuin heidän veljensä muinoin tekivät, kun he seisovivat Joosefin edessä, kovasti pelätessään, että heidät surmattaisiin. Mutta niinkuin Joosef sanoi: "Älkää syyttäkö itseänne, kaikki on hyvin. Jumala oli mukana tässä kaikessa. Hän teki tämän säilyttääkseen elämän." Aivan samoin tulee Jeesus puhumaan rauhaa ja rakkautta heille.

Miksi juutalaiset hylkäsivät Jeesuksen? Jumala oli siinä kaikessa. Ainoastaan tällä tavalla Hän saattoi tuoda ulos pakanamorsiamen. Hän kuoli ristillä turvatakseen pakanaseurakunnalle elämän.

Nämä 144 000 eivät kuulu morsiameen. Ilm. 14:4 heitä kutsutaan neitsyiksi ja he seuraavat Karitsaa minne ikinä Hän meneekin. Se tosiasia, että he eivät ole saastuttaneet itseään

naisten kanssa, osoittaa että he ovat eunukkeja (Matt.19:12). Eunukit olivat morsiushuoneiden vartijoita. He olivat henkivartijoita. Huomaa, etteivät he istu valtaistuimella, vaan ovat valtaistuimen edessä. He eivät ole morsiameissa, mutta he tulevat olemaan ihanassa tuhatvuotisessa valtakunnassa.

Sitten näemme, että kun nämä viimeiset Israelista ovat liittyneet rakkaudesta Herraan, ja vihollinen on tuhottu, valmistaa Jumala pyhän vuorensa, uuden Eedenin puutarhansa morsiantea, Häntä itseään ja morsiamen henkivartijoita varten tuhannen vuoden kuherruskuukautta varten maan päällä. Niinkuin Aadam ja Eeva olivat puutarhassa eivätkä saaneet päätökseen tuhatta vuotta, niin nyt Jeesus, meidän viimeinen Aadamimme ja Hänen Eevansa (todellinen seurakunta, kirkko) on täyttävä koko Jumalan suunnitelman.

Oi, kuinka Raamattu toistaakaan itseään. Näytelmä Joosefista ja hänen veljistään on miltei toistumassa, sillä Jeesus palaa pian.

Jos nyt jätämme Joosef-esikuvan, on vielä yksi seikka, johon haluan kiinnittää huomionne tästä lopunajasta. Muistatte, että kun Joosef seisoj veljiensä edessä silloin, kun Benjamin ei vielä ollut heidän kanssansa, hän puhui tulkin kautta, vaikka hän osasi hepreaa hyvin. Hän puhui veljilleen toisella kielellä. Tiesittekö, että ensimmäinen pakanain aika (kultainen pää, Babylonin aika) loppui kielillä kirjoitettuun sanomaan seinällä? Tämä aika tulee loppumaan samoin. Tämä kielten runsaus tänään on edelleen todistuksena siitä, että pakanain ajat ovat ohi ja Jumala on kääntymässä jälleen Israelin puoleen.

Hän tulee pian. Alfa ja Omega, Profeetta, Pappi ja Kuningas, Kaikki kaikessa, Herran sotajoukkojen Jumala, palaa pian. Niin, tule Herra Jeesus, yksi ja ainoa totinen Jumala, tule pian!